

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14Csp/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208934
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2119208934.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: P. Y., K.. XX.X.XXXX, O. K. Z. XXXX/ X, I., o zaplatenie 2.352,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 515,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 515,50 eur od 4.4.2017 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 21.10.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.352,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.352,05 eur od 4.4.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaná a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., uzatvorili spolu dňa 30.7.2014 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 2.900 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 95,38 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.722,80 eur. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.384,50 eur. Žalovaná sa v zmluve zaviazala tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 20.8.2014 a každá ďalšia splátka 20. kalendárny deň v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 07/2019. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná žalobcovi zaplatiť bola vo výške 5.174,76 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 2.274,76 eur. Priemerná hodnota RPMN bola v zmluve vo výške 18,90 %, RPMN vo výške 27,39 %, úroková sadzba 31,1 % a výška splátky s poistením bola vo výške 95,38 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 26.1.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil svoje oprávnenie a dňa 19.3.2017 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.3.2017. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu

predstavuje sumu 2.352,05 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 248.64 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 2.384,50 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Žalovaná suma pozostáva zo sumy rozdielu medzi istinou vo výške 4.736,55 eur a prijatými úhradami vo výške 2.3884,50 eur = 2.352,05 eur.

3. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 25.3.2020 oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, k tejto sa nevyjadřila, dôkazy neoznačila.

4. Uznesením č. k. 14Csp/94/2019 - 57 zo dňa 18.8.2020 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., vstúpil súčasný žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 2.6.2020 má súd preukázané, že pôvodný žalobca písomne oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu.

5. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi označenými a predloženými žalobcom, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.7.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.1.2017, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.3.2017, prehľadom splátok a úhrad a zistil nasledovný skutkový stav veci, na základe ktorého rozhodol v súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku na pojednávaní v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené, na pojednávanie sa nedostavil, pričom svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala predvolanie riadne doručené, pričom svoju neúčast' neospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov.

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, a žalovanou ako dlžníkom, bola dňa 30.7.2014 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 2.900 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu úveru veriteľovi vrátiť spolu s úrokom vo výške 31,1 %. Celková čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť, bola uvedená vo výške 5.174,76 eur. RPMN bola uvedená vo výške 27,39 % a priemerná RPMN bola uvedená vo výške 18,9 %. Žalovaná sa zaviazala splatiť veriteľovi dlžnú sumu v 60 splátkach vo výške 95,38 eur. Termín splatnosti bol uvedený ako 20. deň v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola uvedená na termín 07/2019. Žalovaná uhradila na zmluvu o spotrebiteľskom úvere celkom sumu 2.384,50 eur. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.5.2020 v spojení s prílohou vyplýva, že ňou bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere postúpená na spoločnosť žalobcu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

16. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a

zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Súd mal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol dňa 30.7.2014 záväzkový vzťah zo Zmluvy o úvere č. 6183080. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom. Preto treba na právny vzťah medzi žalovanou a žalobcom aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.7.2014 je typovou zmluvou, uzatváraná vo viacerých prípadoch, pričom žalovaná jej obsah nemohla reálne ovplyvniť. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 citovaného zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne iba sčasti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.900 eur s dohodnutou úverovou sadzbou 31,10 %, výškou splátky s poistením 95,38 eur, počtom splátok 60, konečnou splatnosťou úveru 7./2019, RPMN vo výške 27,39 % a priemernou hodnotou RPMN 18,90 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli dohodnuté vo výške 2.274,76 eur. Uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, preto pri právnom posúdení veci súd zmluvu posudzoval podľa ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva podľa § 9 ods. 2 cit. zákona obsahovať a zistil, že zmluva neobsahuje správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Namiesto správnej hodnoty RPMN, vypočítanú súdom, vo výške 31,10 % bola v zmluve uvedená hodnota 27,39 %, pričom takýto údaj je v neprospech spotrebiteľa, z čoho následne vyplýva aj nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú má žalovaná zo zmluvy zaplatiť (5.353,20 eur a nie v zmluve uvedenú sumu 5.174,76 eur). Vzhľadom na takto výrazne nepravdivý údaj o RPMN súd zastáva názor, že je potrebné v tejto časti zmluvu vyhodnotiť tak, akoby údaj o RPMN chýbal. Práve údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Zjednodušuje tým spotrebiteľovi možnosť porovnať obdobné produkty na trhu a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší úver. Ak by právny predchodca žalobcu pristupoval k tomuto údaju s odbornou starostlivosťou, nemohol uviesť nepresnú hodnotu RPMN, keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššie ako je úroková sadzba.

25. Vzhľadom na túto chýbajúcu náležitosť zmluvy súd považoval zmluvu o úvere č. 6183080 zo dňa 30.7.2014 o spotrebiteľskom úvere za platnú, avšak úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov.

26. Súd mal v predmetnej sporovej veci preukázané, že žalovanej bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.900 eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná zaplatila do dňa podania žaloby celkovú sumu 2.384,50 eur. Keďže žalovaná do dňa podania žaloby uhradila žalobcovi splátky vo výške 2.384,50 eur, tak súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 515,50 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom bez úrokov a poplatkov vo výške 2.900 eur a uhradenými splátkami vo výške 2.384,50 eur a vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 3.4.2017, teda odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, preto má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 515,50 eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z tejto sumy. Ku dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 515,50 eur odo dňa omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 4.4.2017 do zaplatenia.

28. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo 2.352,05 eur s príslušenstvom priznaná suma 515,50 eur s príslušenstvom. Z tohto vyplýva hrubý úspech žalobcu 21,92 % a hrubý úspech žalovanej 78,08 %, a teda konečný čistý úspech žalovanej je 56,16 % (78,08 % - 21,92 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovanej voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 56,16 % trov konania, nakoľko však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na ich náhradu nepriznal, o čom rozhodol vo výroku III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).